

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Mysteria totius vitæ Christi. cap. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

dari; Vt si dicas factum tale miraculum propterea, vt audientes ab hoc vel illo peccato abstineant, vt hanc aliamve amplectantur virtutem & familia. Postremo, animaduertendum est. Tria hæc dicta capita, scilicet verba, exempla, facta, posse ad tres vias accommodari, propria quadam ratione; Nam & si omnia in omnibus valent, tamen, proprio quodammodo, facta vt potentissima ad Viam purgatiuam pertinent; Verba ad Illuminatiuam, vt quæ docendo profectum iuuant; exempla, ad vnitiuam, cum sit liberalis animi, & amantissimi, velle sumi lem esse, amico, patri, regi, duci, magistro.

Mysteria totius vite Christi. Cap. IX.

TOtius vite Christi Domini mysteria virtutesque eius heroicæ, diuinam quamdam, vt aliqui Patres vocant economiam continent, quam diligenter versare debet Diuini Verbi præco, & ex ea ad vtilitatem animarum multa proferre. Tunicam vocat Bernardus cum ait, Agnosco tunicam desuper contextam per totum, quam ex suggestu oportet, per partes euoluere, atque populis Christianis aspiciendam, contemplandamque proponere. Est diuinus liber, vt exponit D. Bern. ser. de septē signaculis, à Deo ex ipsa æternitate confectus, & per multos prius annos septem sigillis signatus, postea vero per ipsum diuinum agnum solutis sigillis apertus, nunc vero explicandus ab euangelico Concionatore. Afferamus iam aliquot locos, sicut superiori capite cepimus, ex præcipuis tantum mysterijs, ab ipsa Christi æterna prædestinatione initium sumētes. Hæc Christi Domini prædestinatio summum, ac primum omnium donorum Dei est, in qua de vnione filij Dei cum natura humana decretum est, quæ exaltanda erat (vt Augustinus loquitur) tam alte, vt altius non posset, si quidem prædestinatus est Christus homo, vt sit filius Dei ac propterea illi humanitati à Verbo assumendæ in vnitatem personæ diuinæ, tanta gloria communicanda, quanta filio Dei esset conueniens, vt Ioannes testatur, Vidimus gloriam eius, quasi vnigeniti à Patre, vt sit vniformis hæres, & omnia eius pedibus sint omnino subiecta. Ex hac prædestinatione debet Christianus Orator colligere, quanta veneratione Christus etiam homo à nobis sit colendus, adorandusque adoratione latræ, quia ille homo est filius Dei. Deinde intelligant omnes prædestinati, quantum primo prædestinato debeant, & quo dilectionis affectu, qua gratitudinis significacione erga eum affici oporteat, eo quod Christi prædestina-

Christi mysteria sunt æconomia liber & Tunica.
Serm. de Asc.
Serm. 1. de Resurr.

Prædestinatio Christi.

Rom. 1.

Prædestinatio nostra ex Christi prædestinatione.

finatio causa est, ut omnes alij prædestinentur, quicunque à Deo prædestinantur. Ea est causa quare liber vita, in quo omnium electorum nomina scripta sunt dicitur in Apoc. liber vite Agni, quia ipse est primus in capite huius libri scriptus ut dicitur à Paulo referente locum psalmi; non solum primus dignitate electionis, sed quia ab eo omnium aliorum pendet prædestinatio. Licet enim prædestinationem aliorum non dicamus ex præiis meritis factam, asserimus tamen ex Christi præiis meritis natam. Propterea Paulus elegit ait nos, sed in ipso; Vita vestra abscondita est in Deo; sed cum Christo. Debent ergo omnes electi Christum, primogenitum agnoscere, & toto cordis affectu eum amplecti, Omnia vestra sunt (ait Paul.) vos autem Christi, Christus autem Dei; omnia propter electos sunt, electi autem propter Christum. Nec solum hanc primam electionis gratiam Christi meritis ascribere oportebit, sed item alias quæ consequuntur, iuxta illam auream gemmeamque cathenam quam texit idem Paulus quos prædestinavit hos; & vocavit, & quos vocavit illos, & iustificavit, & magnificavit: Unde etiam merito subdit quod cum dedit nobis filium, cum illo nobis omnia donaverit; Ex quo per necessariam illationem infert, Quis ergo nos separabit à Charitate Christi? Rursum ex Christi prædestinatione debet Concionator inferre, quanta sanctitate debeant omnes electi splendere, sicut Paulus, cum dixisset, Deum elegisse nos in ipso, docet quales esse debeamus, ut simus (inquit) sancti, & immaculati in conspectu eius in charitate; hæ sunt partes electorum.

Cap. 13.

Psal. 39.

Ephes. 1.

Coloss. 2.

1. Cor. 4.

Rom. 8.

Eph. 1.

Incarnatio Christi.

Serm. 1 de Epiph. initio.

Serm. de Ascensione.

suffi-

Secundus locus sit Incarnatio Christi, & Conceptio in qua VERBUM caro factum est. Ex quo mysterio poterit noster Orator populos inducere, ut in hoc sacramento pietatis Dei summam potentiam, iustitiam, sapientiam laudent, admirentur, ex tollant: sed maxime erga nos evidentissima divina benignitatis, & amoris argumenta sumere necesse est, vde ad redamandum tantum benefactorem accendamus. Paulus ad Tit. Apparuit (inquit) benignitas, & humanitas Salvatoris nostri Græce habetur *φιλανθρωπία*. Amor erga homines, cum tanta benignitate de qua Bernardus priusquam (ait) appareret humanitas, latebat benignitas, promittebatur, sed non sentiebatur, verum ubi apparuit humanitas, benignitas latere non potuit præsertim si consideretur illud Cypriani Quid amplius vis o homo? prius dicebatur Deo, tuus est homo, nunc dicitur homini, tuus est Deus: Ex quo optime concludit, o homo sufficis tu Deo,

- Serm. 64. in Cant.* sufficiat tibi Deus.] Et illud Bernardi, Ita ne summus omnium factus est vnus omnium? quis hoc fecit? Amor, dignitatis nescius, dignationis diues; Quid amore violentius? de Deo triumphat amor, quid tā non violentus? Amor, quæ est ista vis quæ totā violētia ad victoriam, tam victa ad violentiam?] Ex eodem loco sancti videntur ad omne genus sanctitatis post tantum acceptum à Deo beneficium, quantum est; sibi Deum tantā vnione adiungunt humanam naturam. Egregie D. Leo. Agnosce homo dignitatem tuam, & diuinæ consors factus naturæ, noli in veterem vilitatem degeneri conuersatione redire. Augustinus sic argumentatur, Deus sequendus erat qui videri non poterat, homo sequendus non erat qui videri poterat: vt ergo haberet homo, & quem videret homo, & quem sequeretur homo, Deus factus est homo. Etiam antequam Deus fieret homo, ob solam promissionem hortabantur Propheta ad vitæ sanctimoniam, quanto magis post completa promissa? Hieremias arguit populum illum, cui promissio facta erat, Vsquequo delicijs dissolueris filia vagabunda & vrget hoc argumento, quia creauit Dominus nouum super terram, femina circumdabit virum.
- Serm. de Nat. 1. in fine de tempore.* Denique Paulus hoc modo ex Christi aduentu sub grauissimis poenis vrget nos ad amandum Christum, Salutatio mea manu Pauli, qui non amat Dominum nostrum Iesum Christum, anathema; id est sit à Deo separatus, & rationem subdit, Maranatha, id est Dominus venit, quasi dicat, non potest excusari vilo modo; quia iam Dominus venit in humilitate. Et alibi ex Christi in mundum incarnatione hortatur ad vitæ sanctimoniam. Hoc scientes tempus, quia hora est iam nos de somno surgere, Nox præcessit, dies autem appropinquit; Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, sicut in die honeste ambulemus, non in commestationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitijs, sed induimini Dominum nostrum Iesum Christum. Eodem modo ex hoc quod apparuit tanta Dei erga nos gratia, hortatur vt ad exemplum Christi sobrii, & iusti, & pie viuamus, expectantes beatam spem, & secundum aduentum Christi futurum. Simili modo tota cæterorum mysteriorum Christi œconomia erit in prædicatione tractanda, & pro nata occasione, ex varijs mysterijs diuersa eruenda argumenta. Possent autem in tres ordines omnia distribui, videlicet in ea, quæ ingressum Christi in mundum habent, quæ progressum totius vitæ eius, referunt; & egressum ex hoc mundo ad gloriam, & exultationem per crucem, ac mortem continent.

Ingres-